

РЕШЕНИЕ

№ 13558

гр. *, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110153495 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от /ФИРМА/ срещу СО осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 104,80 лв., представляваща суброгационно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по полица № 44012021310385 за щети по л.а. „Mercedes“, модел „Body 169 A Class“, с ДК № ***, причинени при ПТП на 02.06.2021 г. в гр.*, при движение по общински път – бул. „*****“ между летище * и ж.к. *****, където Ц. В. З., като водач на увреденото ППС попада в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно, включващо и ликвидационни разноси в размер на 15,00 лева, ведно със законната лихва за периода от 03.10.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.**

Ищецът твърди, че по договор за имуществена

застраховка „Каско +” и във връзка с горепосоченото ПТП е образувал щета № 44012132115886, по която заплатил обезщетение заплатил обезщетение в размер на 89,80 лева. Твърди, че отговорен за настъпилото ПТП бил ответникът СО, предвид неизпълнение на задълженията му по чл. 167, ал. 2, т. 1 ЗДП и ангажиране на гаранционно-обезпечителната му отговорност по чл. 49 ЗЗД. Ответникът бил канен с регресна покана, получена от него на 26.08.2021г. да възстанови заплатената сума, както и ликвидационни разноски, но не постъпило заплащане, което предопределило правния му интерес от предявяване на иска. Прави искане за присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът СО е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявеното вземане. Твърди, че са недоказани твърденията на ищеца относно причината за процесното ПТП и механизма на същото, като посочва, че ищецът не е конкретизирал детайлно точното място на настъпване на ПТП. Не оспорва, че е собственик на процесния пътен участък на територията на СО. Оспорва, че по делото ищецът не е представил доказателства за заплащане на третата вноска по договора за застраховка. Не били представени доказателства за действително заплащане на застрахователното обезщетение. Прави възражение за съпричиняване. Моли за отхвърляне на иска. Моли за отхвърляне на иска.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован, не се представлява. С молба с вх. № 148846/29.05.2023г. поддържа исковата молба и моли за уважаване на иска.

Ответникът С.О., редовно призован, в открито съдебно заседание, се представлява от юрисконсулт А., който поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на иска.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства на основание чл. 235, ал.2 от ГПК и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

За успешно провеждане на иска с правно основание чл 410 от КЗ в доказателствена тежест на ищеца бе да докаже 1/сключен договор за имуществена застраховка за увредения автомобил с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП; 2/плащане на застрахователното обезщетение в изпълнение на този договор/; 3/ отговорност на прекия причинител на процесното ПТП за вредите по чл.49, вр. чл. 45 от ЗЗД, за което в процеса следва да бъдат установени: деяние, противоправност, вреди и причинна връзка между деянието и вредите; 4/ размера на причинените вреди.

В производството и с оглед подадения в срока по чл.

131 от ГПК отговор на исковата молба не е спорно между страните осъществяването на следните релевантните за спора факти и обстоятелства, а именно, че СО е собственик на процесния пътен участък – бул. „***“ между летище * и ж.к. „*****“. От приетата по делото, застраховка „Каско +“, застрахователна полица № 440120213103852, се установява, че между ищеца и собственика на л.а. Mercedes Модел Body 169 A Class с ДК № **** е валидно сключена имуществена застраховка със застрахователно покритие към датата на ПТП. Не се установява да не е заплатена застрахователна вноска по договора, в каквата връзка са възраженията на ответника. На л.9 по делото е приета сметка за заплатена първа застрахователна вноска по договора. Съобразно разпоредбата на чл. 368, ал.1 от КЗ, в случаите на разсрочено плащане, вноските от застрахователната премия се плащат в срока, уговорен в застрахователния договор. Ал.2 от същият текст, предвижда че при неплащането на разсрочена вноска от застрахователната премия застрахователят може да извърши едно от следните действия: 1. да намали застрахователната сума по договора съответно на частта от неплатената премия; 2. да измени условията по договора или 3. да прекрати договора. Едно от тези права застрахователят може да упражни не по-рано от 15 дни от датата, на която застрахованият е получил писмено уведомление от страна на застрахователя (ал. 3). По делото няма данни застрахователят да е упражнил**

горепосочените си права поради неплащане на дължимите по договора вноски, напротив твърденията му са че е изплатил обезщетение по щетата, поради което съдът приема, че между страните е налице валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка, заплатени са вноските по договора и ищецът, като застраховател е поел риска от заплащане на обезщетение при причиняване щети по процесното ППС.

За щети по МПС, във връзка с процесното ПТП при ищеца е образувана щета № 44012132115886, като видно от съставения опис-заключение по щетата и ликвидационен акт ищецът, като застраховател е определил застрахователно обезщетение в размер на 89,80 лева. Ответникът прави възражение, че по делото ищеца не доказва, че е изплатил застрахователното обезщетение. Приета е по делото кореспонденция между колеги при ищцовото дружество за заплащане на щети по масов опис, приети на л.31-32 по делото, в който фигурира името на свидетелката З. и процесната щета, от който е видно отбелязване, че сумата, определена като обезщетение по процесната щета е удържана, поради и което съдът приема, че ищеца доказва изплащане на застрахователното обезщетение.

Страните спорят по механизма на ПТП и причинно следствената връзка между ПТП и вредите, както и по размера на обезщетението.

В застрахователната преписка са налични обяснения дадени от Ц. В. З., водач на увредения автомобил, в които тя е посочила, че на 02.06.2021г. при движение по бул. „***“ пропада в дупка на пътното платно, при което се увредила предна дясна гума на управлявания от нея автомобил.**

Изслушаната по делото съдебно-автотехническа експертиза преповтаря обясненията на водача на л.а „Мерцедес“, като в експертизата е налице и снимков материал на въпросната дупка в конкретния пътен участък, като вещото лице дава експертно мнение, че описаните щети в експертизата /увредена предна дясна гума/ отговарят и биха могли да са в причинно-следствена връзка с описания механизъм на ПТП.

Свидетелката З., разпитана непосредствено пред съда, потвърждава в детайли механизма на ПТП, като допълва, че неравността по пътното платно не била обозначена и обезопасена, като управлявала автомобила със скорост не по-висока от 50 км.ч. При пропадането в дупката, която била много голяма, гумата на автомобила, не просто се спускала, а се отлепила от джантата. Дупката била ситуирана непосредствено на пътното платно, от където следвало да премине и не била в състояние да я избегне, движението не било натоваряно, нямало трафик.

Съдът съотнасяйки експертното мнение на вещото

лице със снимковия материал, и с обясненията на водача, управлявал ППС, дадени пред застрахователя, за достоверността на които се е подписал, и в качеството на свидетел, непосредствено пред съда, намира, че от събраните писмени доказателства по делото /в частност обясненията на водача на увреденото ППС/, изслушаната САТЕ, събраните гласни доказателства се установяват обстоятелствата по механизма на ПТП.

По делото е установено по безспорен начин, че към датата на ПТП е съществувало валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на процесния лек автомобил „Mercedes”, по силата на което ищецът е заплатил застрахователно обезщетение. С изплащане на обезщетението застрахователното дружество е встъпило в правата на застрахования срещу причинителя на вредите до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, които се претендират в размер на 15,00 лева от ищеца, следователно има право да претендира този размер от ответника.

Съгласно чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на СО

вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в * което включва и недопускането, съответно -отстраняването на дупки и неравности по тях. Следователно Общината следва да осигури безопасността на пътното платно, като стопанин на пътя. Не се установи в производството, дупката да е била обозначена и обезопасена по някакъв начин, поради което съдът приема, че ответникът не е изпълнил вмененото му по закон задължение, от което са настъпили вредите. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. пар. 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяване на неравностите и дупките на пътното платно. С оглед на това, че необозначена дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, което както се

установи в производството не е направено, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД, в правата на което застрахователят се е суброгирал.

Не се установи съпричиняване в производството, не се установи водачът на увреденото ППС със свои действия да е допринесъл за настъпване на ПТП /да е шофирал с несъобразена с пътната настилка/обстановка и с интензитета на движение скорост/.

САТЕ установява, че стойността на щетата е 96,80 лева с ДДС, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 89,80 лева, тоест иска е доказан и по размер, като обезщетението се равнява на реално причинените вреди. Към сумата от 89,80 лева следва да се прибави и сумата от 15,00 лева за ликвидационни разноски, или общо процесната сума от 104,80 лева. Или иска следва да бъде уважен до пълно предявения размер.

При този изход на спора право на разноски се поражда в полза на ищеца на основание чл. 78, ал.1 от ГПК. Ищецът е заплатил разноски за държавна такса в размер на 50,00 лева, претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 168,00 лева, за реалното заплащане на което са налице доказателства на л.67-68 по делото, депозит за свидетел в размер на 20,00 лева, както и сумата от 350,00 лева за изслушване на САТЕ. Или на ищеца следва да се присъдят разноски в производството в размер на 588,00 лева.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., БУЛСТАТ *** ДА ЗАПЛАТИ на
/ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 104,80 лв.,
представляваща суброгационно вземане за заплатено
застрахователно обезщетение по полица № 44012021310385
за щети по л.а. „Mercedes“, модел „Body 169 A Class“, с ДК
№ *****, щета № 44012132115886, причинени при
ПТП на 02.06.2021 г. в гр.*, при движение по общински път
– бул. „*****“ между летище * и ж.к. *****,
където Ц. В. З., като водач на увреденото ППС попада в
необозначена и необезопасена дупка на пътното платно,
включващо и ликвидационни разноски в размер на 15,00
лева, ведно със законната лихва за периода от 03.10.2022 г.
до окончателното ѝ изплащане.**

ОСЪЖДА С.О., БУЛСТАТ *** ДА ЗАПЛАТИ на
/ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 588,00 лева,
деловодни разноски на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.**

**Решението подлежи на обжалване пред Софийски
градски съд в двуседмичен срок от съобщаването.**

Съдия при Софийски районен съд: _____